

PCCC (Phòng chống cho chữa)

TN

Thưa chị Hương, chị Hoa, Chị Ngọc và chị Hoàng,

Trước tiên em có lời thăm hỏi các anh và các chị cùng các cháu vui vẻ, hạnh phúc. Còn em thì vui dài dài, càng lâu càng vui. Em tưởng rằng chuyến này về sẽ gặp và làm quen với chị Hoa, chị Ngọc, và tất cả các chị bên Việt Nam. Ai dè, chị Hoa và chị Ngọc, quả thật là anh thư nữ kiệt, dám thả " hai con cọp " về rừng lên non hái táo. Em nể hai chị hết sức và cũng phục miệng lưỡi Tô Tần của hai con hổ già thuyết phục được hai chị cho về Việt Nam đi để khó đi. Khi đi là một, khi về chui thành hai. Em sẽ kể cho các chị nghe kinh nghiệm chiến trường của em sau.

Riêng chị Hương, em hiểu nỗi lòng của chị. Bên Pháp này cũng thấy nhiều chuyện sêm sêm. Thả chồng về một mình, vài ba tháng sau bắt gặp trong thư từ của ông cái tên lạ hoắc của em bé yêu, đọc nghe ứa gan. Nó khản trương kêu cha già dịch gửi tiền về cho em học sanh, và mua sữa cho

con anh bú. Đọc tới chữ nào là sôi máu tới chữ đó. Nó còn nói anh uống sữa con chim đã rồi thì phải chi " tại" cho em mua sữa Ông Già cho con anh bú. Rồi nó hẹn hò nhau, anh sẽ về với em rồi anh ở lại luôn. Nghe mà sôi máu, muốn đốt nhà không chứ ??? Nhưng chị đừng lo, mình có phương pháp trị mấy chả. Chuyện này phải hỏi chị Hoàng, dạy dỗ nuôi nấng sao mà " con gà" thuần thực quá, không bạ đâu đá đó!

Kỳ rồi, hai em dẫn mấy đứa nhỏ về Việt Nam chơi, trước thăm lại quê hương, sau cho đám nhỏ biết cái gốc phèn chua nước mẹn của chúng. Một lần, ảnh nói với em cho anh đi với bạn bè. Ảnh đi từ sáng tới gà đã lên chuồng, gáy mấy chập mới đi với em. Làm em trông, em lo và em sợ muốn chết. Về nhà, em nghe mùi dầu thơm lạ, nửa mùi dầu lửa pha với dầu dừa. Em hỏi ảnh Chanel số mấy? Ảnh trả lời, Chanel nào, mùi bia con cọp Thái lan như vậy đó. Em phải rán tin, nghe vậy, biết vậy, nhưng phải nghi là không phải vậy.

Đến khi nhìn lại cổ áo sơ - mi của chồng em. Nói thiệt với mấy chị, em muốn bật ngửa, rành rành dấu son không biết của ... con nào, hay là con cọp Thái? Em hỏi ảnh vậy chứ anh nói đi uống bia chơi hay là anh đi chơi ôm bia, nó ôm anh hun nên

mới còn dấu ấn đây...Mấy chị biết phu quân yêu dấu của em trả lời ra sao không? Ảnh mới nhìn nhận có hợp lưu văn nghệ, văn hoá với các cháu 16, 17 tuổi để trao đổi thông tin nghề nghiệp. Rằng thì là khi nó biết anh là Vịt Kiều yêu gì không biết, chắc chắn là gái không chê, từ bên Pháp về kiếm, nó bèn... chơi như Tây, làm bisous trên má của anh. Em hỏi ảnh hun chào hỏi mà sao son dính trên cổ áo? Ảnh trả lời "con kia" bôi xoá dấu son trên má anh rồi, về nhà tối nay chỉ thấy là em mất anh luôn...Em tức quá mà không nói gì được. Tra hỏi cái chi, nhà em cũng có lý lẽ trả lời.

Vậy mà chưa hết. Em còn phát hiện chuyện động trời hơn. Sao Trời lúc đó không sập cho chết cả đám bia ôm cho rồi. Mấy chị có biết gì không? Nói ra đừng cười em nghe, em phát hiện nhiều dấu son tray trét ở dưới rún của nhà em nữa. Thiệt là động trời! Em giận quá sức, hỏi ảnh, vậy dấu son ở dưới này là sao, Không lẽ... "thằng nào" nó cũng làm bisous để chào xã giao sao chớ?

Anh nhà em dám trả lời như vậy, đó là vết thù dưới bụng ngựa hoang...

Chuyến này rút kinh nghiệm, anh ở đâu thì em ở đó. Muốn uống bia, cà phê hay ăn món chi, ngẫu nhiên sò ốc hến, em nhứt định bắt ảnh ăn tại gia.

Chào các chị
TN

Còn Lại Gì

*Anh hôn lên mắt em,
Cửa linh hồn tha thiết.
Hôn lên đôi môi em,
Lời nũng nịu thì thâm.
Anh hôn lên ngực em,
Tình yêu vang tiếng hát.
Và khi anh hôn lên tóc em,
Tiếng bàn phím lạnh lùng gõ nhịp.
Một software tình ái enter:
Nũng nịu, thiết tha, thâm thì, ca hát.
Ôi! Còn lại gì thật sự là em.*

Kim Châu

